

Sygnatura akt II C 1807/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący sędzia Krzysztof Turbiński

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2021 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy w powództwa H. C.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w Ł.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę (...),05 (czternaście tysięcy siedemset siedemdziesiąt cztery 5/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

a) (...) (dwanaście tysięcy sześćset) złotych od dnia 5 maja 2018 roku do dnia zapłaty;

b) 1980 (tysiąc dziewięćset osiemdziesiąt) złotych od dnia 5 maja 2018 roku do dnia zapłaty;

c) 100 (sto) złotych od dnia 22 lutego 2019 roku do dnia zapłaty;

d) 94,05 (dziewięćdziesiąt cztery 5/100) złotych od dnia 22 grudnia 2020 roku do dnia zapłaty

2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę (...) (dwa tysiące dziewięćset sześćdziesiąt sześć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

3. obciąża, tytułem kosztów sądowych, na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi:

a) powódkę kwotą 80,56 (osiemdziesiąt 56/100) złotych, którą ściągnąć z roszczenia zasądzonego w punkcie 1. wyroku;

b) pozwanego kwotą 197,26 (sto dziewięćdziesiąt siedem 26/100) złotych.

Sygnatura akt II C 1807/20

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 14 stycznia 2019 roku H. C., reprezentowana przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniosła o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej w Ł. kwoty 10000 zł tytułem częściowego dalszego zadośćuczynienia, kwoty 500 zł tytułem częściowych dalszych kosztów opieki osób trzecich, kwoty 100 zł tytułem częściowych dalszych kosztów leczenia- wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od wszystkich tych kwot od dnia 5 maja 2018 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

(pozew k. 2- 3v, pełnomocnictwo k. 4)

W odpowiedzi na pozew pozwany reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki kosztów procesu. Pozwany nie kwestionował podstawy swojej odpowiedzialności lecz wysokość żądania. Kwestionował zakres opieki oraz kwotę stawki godzinowej opieki.

(odpowiedź na pozew k. 40-40v, pełnomocnictwo k. 41, odpis KRS k. 42-45)

Pismem z dnia 24 listopada 2020 roku powódka rozszerzyła powództwo w ten sposób, że wniosła ostatecznie o zasądzenie od pozwanego kwoty 19150 zł tytułem zadośćuczynienia, kwoty 1308 zł tytułem kosztów opieki osób trzecich i kwoty 194,06 zł tytułem kosztów leczenia- wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5 maja 2018 roku do dnia zapłaty. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości.

(pismo procesowe k. 147-147v, pismo k. 152a, pełnomocnictwo k. 130)

Sąd ustalił stan faktyczny:

W dniu 13 grudnia 2017 roku około godziny 18:00, powódka idąc chodnikiem między blokami przy ulicy (...), potknęła się o wystającą na ok. 4-5 cm płytę chodnikową wskutek czego upadła. W miejscu zdarzenia był nierówny popękany chodnik. Miejsce wypadku było nieoświetlone, ani zabezpieczone przed przechodniami. Powódka nie była w stanie sama wstać, nie mogła podeprzeć się lewą ręką. Powódce pomogli podnieść się przechodnie, którzy widzieli moment upadku. Powódka zaczęła odczuwać ból lewej ręki. Nie chciała wzywać karetki, wolała poczekać na syna, który zawiózł ją na pogotowie. Po wykonaniu rtg i podaniu środków przeciwbólowych powódka została skierowana do szpitala im. WAM, gdzie po dalszych badaniach stwierdzono złamanie dalszej nasady lewej kości promieniowej i złamanie szczytu wyrostka rylcowatego kości łokciowej z przemieszczeniem odłamów. Do dnia 15 grudnia 2017 roku powódka przebywała w klinice chirurgii ręki, gdzie zastosowano leczenie operacyjne. W krótkotrwałym znieczuleniu dożylnym wykonano zamknięte nastawienie złamania i przeskórną stabilizację odłamów za pomocą 4 drutów. Kończyna została zaopatrzona w opatrunek gipsowy przedramiennie- dłoniowy i rękę podwieszono na chuście trójkątnej. Dalsze leczenie powódka kontynuowała w poradni chirurgicznej. W dniu 11 stycznia 2018 roku ortopeda wymienił szynę gipsową. W dniu 26 stycznia 2018 roku powódka otrzymała skierowanie na usunięcie drutów z ręki, które wyjęto po 6 tygodniach od urazu.

(dokumentacja zdjęciowa k. 21, kserokopia dokumentacji medycznej k. 22-31, k. 67-90v, koperta k. 144, zeznania świadka E. W. k.102v, zeznania świadka M. W. k. 102v-103, zeznania świadka A. C. k. 103, zeznania powódki k. 103-103v)

W okresach od 08-19 stycznia 2018 roku, 19 lutego – 03 marca 2018 roku, 20 marca do 03 kwietnia 2018 roku, 04-18 kwietnia 2018 roku powódka odbyła zabiegi fizjoterapeutyczne. Leczenie powódki zakończono 27 kwietnia 2018 roku z nieznacznym ograniczeniem ruchów nadgarstka. Kolejne zabiegi usprawniające, na które otrzymała skierowanie w marcu odbyła od 10 do 23 maja 2018 roku.

(kserokopia dokumentacji medycznej k. 26-31, k. 46)

Powódka mieszkała z synem. Po wyjściu ze szpitala w okresie noszenia gipsu i szyny potrzebowała pomocy. Syn pomagał powódce przy myciu, ubieraniu się, jedzeniu, wchodzeniu na spacer. Przejął wszystkie obowiązki domowe: gotowanie, pranie, sprząatanie. Po zdjęciu szyny syn dalej pomagał powódce.

(zeznania świadka A. C. k. 103, zeznania powódki k. 103-103v)

Po wypadku powódka stosowała leki i maści przeciwbólowe na które do czerwca 2018 roku wydawała po ok. 200 zł miesięcznie.

(zeznania świadka A. C. k. 103, zeznania powódki k. 103-103v)

Powódka poniosła koszty prywatnych zabiegów fizjoterapeutycznych w kwocie 900 zł, zakupu laków w wysokości 55,94 zł.

(potwierdzenia zapłaty k. 26-31, faktury k. 91-98)

Powódka przed wypadkiem była sprawna. Po zdjęciu gipsu nie mogła ruszać lewą ręką, dźwigać. Powódka z uwagi na wypadek zrezygnowała z pracy. Ograniczyła spacer, wyjazdy na działkę, gotowanie. Do pracy wróciła po skończonej rehabilitacji od czerwca 2018 roku. Mimo podjętego leczenia ręka nie wróciła do pełnej sprawności, ograniczony jest zakres ruchomości. Powódka odczuwa ból ręki przy wykonywaniu czynności, prac domowych. Powódka ma pracę siedzącą, jest monterem. Do pracy potrzebuje dwóch sprawnych dłoni. Po 8 godzinach pracy ręka puchnie i boli. Powódka może dźwigać w lewej ręce ciężary do 3 kg.

(zeznania świadka A. C. k. 103, zeznania powódki k. 103-103v)

W wyniku wypadku z dnia 13 grudnia 2017 roku powódka doznała złamania wieloodłamowego dalszej nasady lewej kości promieniowej i odłamania wyrostka rylcowatego lewej kości łokciowej z przemieszczeniem typu C., skutkującego 9% stałym uszczerbkiem na zdrowiu (pkt. 122a zał. do rozp. (...) z 18.12.2002 r). Po zastosowanym leczeniu operacyjnym i postępowaniu usprawniającym pozostaje ograniczenie ruchomości w lewym stawie promieniowo-nadgarstkowym, zespół bólowy i pogorszenie sprawności lewej kończyny górnej. Cierpienia fizyczne spowodowane obrażeniami narządu ruchu były znaczne, największe przez pierwsze dwa tygodnie po zdarzeniu. Bóle wymagające systematycznego stosowania leków trwały przez dwa miesiące, a ich koszt zamykał się w 30 zł miesięcznie. W kolejnych miesiącach do chwili obecnej koszt leków wynosi 10 zł. W okresie dwóch miesięcy po wypadku powódka wymagała częściowej pomocy osób trzecich w wymiarze około 3 godzin dziennie. Obecnie nie wymaga takiej pomocy. U powódki wskazane było stosowanie leczenia usprawniającego. Wszelkie zastosowane u powódki ćwiczenia i zabiegi były uzasadnione. Rokowanie na przyszłość powódki jest raczej dobre.

(pisemna opinia biegłego ortopedy k. 140-143)

W aspekcie neurologicznym powódka nie doznała uszczerbku na zdrowiu w wyniku wypadku. Powódka nie zgłaszała dolegliwości neurologicznych ani nie leczyła się u neurologa.

(pisemna opinia biegłego neurologa k. 40-41)

Zabezpieczenie chodnika, na którym doszło do zdarzenia, należało do Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł., która w dacie szkody miało zawartą z pozwanym umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej.

(okoliczność bezsporna)

Powódka pismem z dnia 26 lutego 2018 roku zgłosiła Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. szkodę wzywając do zapłaty zadośćuczynienia w kwocie 45000 zł, zwrotu kosztów opieki w wysokości 3780 zł oraz kosztów leczenia w kwocie 230 zł w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, które doręczono pozwanej w dniu 28 lutego 2018 roku. Spółdzielnia w dniu 07 marca 2018 roku przekazała zgłoszenie szkody ubezpieczycielowi, który decyzją z dnia 06 kwietnia 2018 roku odmówił wypłaty odszkodowania. Powódka odwołała się od decyzji ubezpieczyciela żądając zadośćuczynienia w kwocie 45000 zł, zwrotu kosztów opieki w wysokości 3780 zł oraz kosztów leczenia w kwocie 805,94 zł. Decyzją z dnia 01 czerwca 2018 roku pozwany przyznał na rzecz powódki zadośćuczynienie w kwocie 5600 zł, koszty opieki w wysokości 672 zł oraz koszty leczenia w wysokości 415,94 zł. Pismem z dnia 16 sierpnia 2018 roku powódka ostatecznie wezwała pozwanego do dopłaty zadośćuczynienia do kwoty 45000 zł, dopłaty kosztów opieki do kwoty 3780 zł, dopłaty kosztów leczenia do kwoty 805,94 zł oraz zwrotu utraconego dochodu w kwocie 9420,27 zł w terminie 14 dni. Decyzją z dnia 29 września 2018 roku pozwany przyznał dalsze koszty leczenia w kwocie 390 zł odmawiając wypłaty pozostałych kwot.

(zgłoszenie szkody k. 7-8v, dowód doręczenia k. 9-9v, pismo k. 10, decyzja k. 11-11v, odwołanie k. 12-14, decyzja k. 15-15v, wezwanie k. 16-19, decyzja k. 20-20v)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne w części. Podstawę odpowiedzialności Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. za szkodę powódki stanowi art. 415 k.c. i 361 § 1 k.c. Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) utrzymywała w należytym stanie chodnika osiedlowego między blokami przy ulicy (...). Nierówne, wystające ponad poziom nawierzchni płyty chodnikowe stanowią zagrożenie dla przechodniów. Chodnik nie był w żaden sposób zabezpieczony przed przechodniami. Łączy się on z innymi publicznymi ciągami komunikacyjnymi i w naturalny sposób jest wykorzystywany przez mieszkańców budynku wielorodzinnego. W tej sytuacji obowiązkiem spółdzielni mieszkaniowej jest takie utrzymanie i zabezpieczenie chodnika, aby jego stan nie stwarzał zagrożenia dla użytkowników. Wygląd chodnika w miejscu wypadku potwierdzili naoczni świadkowie zdarzenia. Powyższe zaniedbania pozostają w związku przyczynowym z wypadkiem powódki i doznanymi przez nią obrażeniami. W ocenie Sądu ubezpieczony, za którego odpowiedzialność cywilną na podstawie zawartej umowy ponosi pozwany, nie dołożył należytej staranności przy wykonywaniu swoich obowiązków, co z kolei nosi znamiona zachowania bezprawnego i zawinionego. Mając na uwadze, że zachowanie ubezpieczonego pozostaje w związku przyczynowym ze szkodą jakiej doznała powódka, należy uznać, iż zostały spełnione przesłanki zawarte w art. 415 k.c. Podstawą prawną odpowiedzialności ubezpieczyciela za skutki wypadku jest bowiem przyjęcie odpowiedzialności za ubezpieczonego na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (art. 822 k.c.). Pozwana nie kwestionowała podstawy swojej odpowiedzialności.

W zakresie odszkodowania podstawę żądania stanowi art. 444§1 (...) " (...)kc, a co do zadośćuczynienia art. 445§1 (...) " (...) Orzekając o wysokości zadośćuczynienia Sąd miał na uwadze rodzaj i charakter urazu. Powódka ma ograniczony zakres ruchomości lewej ręki, zespół bólów i ograniczenie sprawności ręki. Po wysiłku zwłaszcza w pracy ręka puchnie i boli. Powódka ma ograniczone możliwości podnoszenia cięższych rzeczy tą ręką. Sąd zwrócił również uwagę na fakt, iż konsekwencje tego zdarzenia miały dodatkowo wpływ na codzienne życie powódki, która w pierwszym okresie po zdarzeniu w potrzebowała pomocy osób trzecich, tj. syna, który wyręczał ją w pracach domowych oraz czynnościach samoobsługowych. Dodatkowym kryterium pozwalającym na pewną obiektywizację rozmiaru szkody doznanej przez powódkę stanowi stopień stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 9 %. Powódka na skutek zdarzenia przeszła leczenie operacyjne i nosiła opatrunek gipsowy. Musiała poddać się rehabilitacji, przyjmować leki przeciwbólowe. Mając to na uwadze Sąd doszedł do wniosku, że właściwą sumą zadośćuczynienia należnego powódce od pozwanego jest kwota 18200 zł, która jest adekwatna do doznanych przez powódkę krzywd. Wobec wypłaty przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego kwoty 5600 zł, Sąd tytułem dalszego zadośćuczynienia zasądził kwotę 12600 zł.

Wskazana przez powódkę stawka za usługi opiekuńcze w kwocie 11 zł za godzinę nie jest kwotą wygórowaną dla ustalenia wysokości świadczenia należnego powódce i znacznie niższa od stawki (...) obowiązującej od 01 stycznia 2017 roku (18,60 zł). Gdyby powódka zdecydowała się na ponoszenie kosztów opieki po wypadku, zmuszona byłaby płacić należność w wysokości obowiązującej na rynku takich usług. Jak wynika z opinii biegłego ortopedy powódka wymagała pomocy osób trzecich przez okres 2 miesięcy po 3 godziny dziennie (60 dni x 3 godziny = 180 godzin), a jak wynika z zeznań świadka i powódki pomoc taka była faktycznie udzielana przez syna. Przy przyjęciu stawki 11 zł za godzinę pomocy żądanie powódki zasądzenia odszkodowania z tego tytułu było zasadne w całości. Dokładne rozliczenie przedstawia się następująco: 180 godzin x 11 zł/h daje 1980 zł. Powódka otrzymała od ubezpieczyciela z tego tytułu 672 zł, zatem zasadne jest jej żądanie w zakresie dalszej kwoty 1308 zł.

Zasadne było także roszczenie powódki w zakresie zwrotu kosztów leczenia w kwocie 194,05 zł. Powódka udokumentowała poniesione koszty leczenia na kwotę 955,94 zł. Nadto, zgodnie z opinią biegłego ortopedy powódka wymagała systematycznego stosowania leków przez dwa miesiące, a ich koszt zamykał się w 30 zł miesięcznie. W kolejnych miesiącach do chwili obecnej koszt leków wynosi 10 zł, co daje łącznie kwotę 420 zł (2 miesiące x 30 zł + 36 miesięcy x 10 zł). Ubezpieczyciel z tego tytułu wypłacił powódce odszkodowanie w łącznej kwocie 805,94 zł.

Sąd zasądził odsetki od kwoty zadośćuczynienia (w całości- 12600 zł) i odszkodowania z tytułu pomocy osób trzecich (w całości -1980 zł) zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 05 maja 2018 roku do dnia zapłaty, bowiem powódka wezwała pozwanego do zapłaty tych kwot, zaś pozwany decyzją z dnia 06 kwietnia 2018 roku odmówił wypłaty świadczenia. W zakresie kosztów leczenia wcześniejsze wezwania kwotowe dotyczące kosztów leczenia co do kwoty 230 zł (pismo 26 luty 2018 roku) oraz 805,94 zł (odwołanie z dnia 27 kwietnia 2018 roku), zostały zapłacone w całości, co wynika z uzasadnienia pozwu. Dlatego (co do kwoty 100 zł) odsetki zasądzono od dnia 22 lutego 2019 roku do dnia zapłaty, czyli od dnia następnego po dniu doręczenia pozwanemu odpisu pozwu oraz (co do kwoty 94,05 zł) odsetki zasądzono od dnia 22 grudnia 2020 roku do dnia zapłaty, czyli od dnia następnego po dniu doręczenia pozwanemu odpisu pisma rozszerzającego powództwo (art. 481§1 (...) " (...)kc w zw. z art. 455 k.c.).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc. stosunkowo je rozdzielając. Powódka poniosła koszty: opłaty od pozwu w kwocie 530 zł, opłaty od rozszerzonego powództwa w wysokości 500 zł (cała opłata policzona od prawidłowej wps to 1033 zł), wynagrodzenia pełnomocnika 3600 zł, opłata za pełnomocnictwo 17 zł, zażytej zaliczki na biegłego w kwocie 1000 zł, łącznie 5647 zł. Pozwany poniósł koszt wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 3600 zł. Łącznie koszty stron wyniosły 9247 zł. Skarb Państwa wyłożył koszty: brakującej części opłaty od pozwu w kwocie 3 zł oraz wynagrodzenia biegłego: 274,82 zł. Powódka wygrała w 71% (proporcja kwoty zasądzonej do żądanej w ostatecznie), zatem winna ponieść koszty wyłożone przez strony w 29%; to samo dotyczy kosztów wyłożonych przez Sąd. Oznacza to, że pozwana winna ponieść koszty procesu w kwocie 2681 zł, a poniosła o 2966 zł większe, dlatego pozwany winien zwrócić powódce kwotę 2966 zł. Na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd obciążył tytułem kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi powódkę kwotą 80,56 zł, którą nakazał ściągnąć z roszczenia zasądzonego w punkcie 1 wyroku oraz pozwanego kwotą 197,26 zł.